

ROZPRAWOWAĆ SIĘ (7) *vb impf*

się (6), się (1).

Zawsze: *rof-*.

Pierwsze o oraz oba a jasne; drugie o prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

inf rozprawować się (4). \diamond *praes 3 pl* rozprawują się (1). \diamond *fut 3 sg m* będzie się rozprawował (1).

\diamond *con praet 3 sg m* by się był rozprawował (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. rozprawić.

1. Rozstrzygać sprawę, rozsądzać (5) :

rozprawować się o co (2): *á* Inadź już był Pan nic więcej nie powinien o tę niewiarę ich z nimi się *rosprowować/ iedno z goła wydać ná nie on dekret/ który [...] RejPos 81.Cf Zwrot.*

rozprawować się z kim (4): *á*by było znać wierne między niewiernymi/ *ítałe* między niestałemi. Bo by też to nie było/ nie miałyby się s kim *rosprowować* *czáfu* *ładu* *śwego*. *RejAp 167; RejPos 81, 115v.Cf rozprawować się z kim o czym.*

rozprawować się z kim o czym (1): Bo wierz mi że się pilnie tym *hárcom* przypátrzył [...]. Y będę *iąście* *vmiał* *dáć* *świádecstwo* *potym/ Gdy* się *będzyc* Pan z nimi *rosprowował* o tym. *RejWiz 180v.*

Zwrot: »losem się [o co] rozprawować« (1): *In sortem provinciae venire, Iednym z tych być którzy* się *lósem* o *ítaństwo* *á*lbo *ynszy* *vrząd* *rosprowuyá*. *Mącz 480d.*

2. Rozmyślać, zastanawiać się [o czym, ze zdaniem dopełnieniowym] (1) : Tu też tobie máło w thym *mędrowáć* *potrzebá/ ábo* się o tym *rosprowáć/ iákie* to *ieft* *ciáło/ [...] iedno* wierz *mocno* *śłowom* *iego* [*Boga*] *RejZwierc 196v.*

3. Dyskutować [z kim] (1) : A *wízákoż* będę *mowił* z *wízecmocnem/ á* *chcę* się *rosprowáć* z *Bogiem* [*disputare cum Deo*]. *BibRadz Iob 13/3.*

Synonimy: 2. rozbaczać, rozbaczać się, rozbierać, rozejmować, rozeznawać, rozmyślać, rozmyślać się, roztrząsać, rozważać.

Formacje współrdzenne cf PRAWIĆ.